

27
Suoleman

Ja

Maahan panjais

Sirret,

Ensimmäinen.

Suocaurista Suoleman Pitvusa/

Yhden halullisen Stelun tilan jälkeen,

Kuohin Wirsi-Kirjasta Suomeksi kääntty, ja ainoo-
stans lopulla yhdellä Wärsyllä lisätty.

Toinen.

Murhe huonesta

Ja

Maahan panjaisista ;

Jotca

Jälken = eläwitten hywäri muistutuxesi

Wuonna 1765.

on kirjoittanut ja Pränttiijn andanut

ABRAHAM ACHRENIUS.

Turusa Prändätty

J. C. FRENCKELLISDÄ.

Imprimatur
SAMUEL PRYSS.

Ensimmäinen.

Huocaurista Cuoleman kirkusa.

Weisatan cuin Ruohinkielinengin:

Rom o Jesu huru länge 2c.

v. I.

Sule Jesu cuinga caurvan Cuollon ruotes cuis
cutan; Canhas olla tahdon aivan, Sule Jesu
tygön waan; Jesu walon, elämän, Jesu pösy
tyköän, Armos tuota sydämeen.

2. Älä anna minun hukku, Henges cautta wa
paut'; Pue päällen Weres pucu, Tainwas perin
döön talut': Sanas jälken johdata, Armos minul
osota, Heikko mielän wahwista.

3. Caicki synnit andex anna, Pelast siteist sa
tanan, Pijnas, cuollon cautt' mull' canna Boitto
ylis cuoleman; Jesu minun eallion, Jesu olet
sowindon, Halan Nimes elandoon.

4. Armost minu Jesu auta, Cuollon kirkus cat
keras: Wibollinen tueauta, Ole canhan sotimas;
Jesu Weres punalla, Cuollon taidat surmata:
Auta minu waiwaista.

5. Anna minul autuas loppu, Ja mun rauca
sieluisen Käsis canna: an mun oppi Sinun hal
dus jättä sen; Jesu Sinu halajan, Cose Sä Je
su tahdot waan, Nijn mä täälä temmatan.

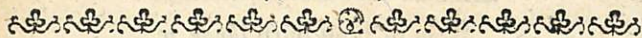
6. Jesu, Jesu pian joutu, Tainwan Salijn
minu wie, Anna woittos minull joutu, Huojen'
cuollon tusean tie; Jesu! Jesu euule jo, Täälä
eroit, autuus tuo, Caswos cakelnuus mul suo.

7. Jiat olla tahdon canhas Et mun cuollol lu
nastit, Lasten perinnön mul ansan; Sanas cautt'
mull

mul tuottelit, Käändyväsen sydämen; Jesu ol nyt
elämän, Sinus ijät riemuigen.

Minä halajan tääldä eritä, ja olla
Christusen kanssa 2c.

Phil. 1: 23.

Toinen Wirsi.

Murhe huonesta ja Maahan panjaisista /
eli maahan panjaisisa lopivaisen murhen
pitämisen ajatuysista
oman Sielun autudesta.

B. c. Käy nyt Sielun caikel mielel 2c.

v. 1.

Murhe huonefehen tulcat, Raakat Sielu raues
kaiset, Leidän lopustanne euulcat, Tuin
nijn olet wihelijät: Että wihdoin euolema Elämäi-
set suretta, Euollon paarill pannaan aina, Monda
tuhatt' euollu walna.

2. Wainax caicki eukutahan, Ett' ne puheist' wai-
kene; Caicki joutu tuonelahan, Joca heitä sinne wie,
Josa tuodan elämä, Eli myöskin euolema, Cay'
on paicka tuonelasa, Pitkän ijäisyden maasa.

3. Cay' myös tiet on täsä cufkeis Wihelijäises e-
lämäs, Taiman tie ei ole sulkeis, Waick on portti
ahdas täs, Uwoi tie myös helwettiijn, Monda tuhat
wiepi sinn: Jote' ei synneistänsä pala, Eikä armon
tietä hala.

4. O! sit' syinin orja parcaa Joca luopu elon tiest',
Larwiall tielle aina careaa, Ei se ajallifest piest, Caic-
kem syndeins edestä; Waan Wanhurscan kädestä
Caapi loppuns helwetiä, Josa tuli iteen lisä.

5. Harwat elämähan joutu, Taiman Salijn suloi-
seen; Cadotukseen monda soutu, Uwoan tulen hätähään:
Cay'

Gay' sijs tiet' on tuonelaan, Etäisä ne culjetan: Tä-
tä Sielu raucka muista, Synnist ikes pojes suista.

6. Niineuin ennen elettihin Täsä turhas elämäs,
Terwen olles ekittihin, Nijn on loppu cuolemas;
Cuollon warfi on elämä, Warretoinen cuolema,
Sille joutu, joca aina Ikens syndiin alaspaina.

7. Armon warfi, armon kirwes Sitet leicka cuole-
man; Cuins sijs wielä olet terwen, Aicaisin rup' leicka-
man Synnin orat sinust pois, Ettäs armos cashua
woit; Ettes armon wartta caipais, Armotoinen wij-
mein waipuis.

8. Parannuren elämäsäl Armon warfi menestyy,
Armo sitt' on cuolemasa, Cosc' jo loppu lähestyy; Sill
uy' usco elämä Armon warren käsittä; Sijtä usco
kijnui vitä, Leicka pojes cuollon sitet.

9. Et sä warrettomal hacka Kirwel siteit cuoleman,
Nijä helix ettijngin saacka Suruttomild riputan. HEr-
ra, HErra huuta myös Cosca cuoleman on työs, Si
ol' wartta kijnipitä, Cuin ei armo noudat' niitä.

10. Hengen laki wapautta Siteist cowan cuoleman†
Eit' on esin' eloo uutta, Jesusesa elämän: Elämäs
ja cuolemas Syndei andex andamas Jesus silloin
ombi aina; Se sitt' oikein wast' on waina.

11. Murhe huones, jälken jääneil Murhe omast
elämäst Olcon caifil murhen äänell', Cuin käy ulos
sydämeist, Että armon käsittäis, Että armo lämmitäis
Kylmä sydänd' halajamaan, Armon perän palamahan.

12. Ja, ei murhen huones aiwan, Mutta joca päiwä
myös Eulje sielu tiellä taiwan, Ja ol' aina halun työs;
Halawaiset arvon saa, Armo niitä noudatta, Pyhän
Hengen waicuturis, Armon halun liicuturis.

13. Mutta suruntoinen elä Ilman armon halauft,
Samas tilas usein cuose, Cuin ei ole palauft Syn-
nin himost hirmuifest, Joo' on cadoturen vest': Wi-
ha synnin päälle seura, Sijn myös nielse jalopeura.

14. Jos niin läinä Jesust oldais, Cuin ol' muis-
nen Ryöväri, Silloin toivos cuiteng cuoldais,
Waic' ol's syudei hirmuifi, Nutt' nyt syndi eroit-
ta, Himoin eautta wicroitta, Jesuresta aiwan
cauwas, Elämän ja cuollon laiwas.

15. Ryöwäri' cuuli Jesuresta, Cuuli Hänen pu-
hens myös, Käändyi myöskin sydämestä, Waicka
cuollon cauhias työs; Jos nyt yx ol's tuhannest,
Joc' niin wicrois cuolloo läst: Mä sen pääl sen-
tän luota, Waan coht sulles armoo tuota.

16. Toinen waiwui cuolemahan Wielä ryöwä-
reistäkin; Cosca nousi pilkamahaan, Langeis syudein
endisiin Wielä ike cuolemas; Ol' siis Sielu jou-
tumas Lähes Jesust eläifäsi, Ettes huckuis cuollesäsi.

17. Synnin paaret Jesuresa Anna aicaa seisahdu;
Nouse ylös armon tiesä, Cuollon kitaa cauhistu; Nou-
se uuteen elämään, Lähe armoo kerjämään, Coscas
jalcaas päällä culjet, Lihan estet vojies sulje.

18. Pue iges Jesurehen, Easten liittoon joudu io,
Mä syndij enä lähen', Sill se cuollon myötäns tuo;
Easten liittoon palaja, Ettäs saisit rumeta Cuolle-
sasi Jesurehen, Armon aicain' Händä lähen'.

19. Cosca cuollo tygös kerkij, Niin sun muotos
muutetan; Ruumin kiwust rinnat särke; Waiwa-
loifest rucoillan Cuollon campaurisa, Cuollon tusea
abdista: Woic's siis uscos abdistuyis, Cuollon co-
wan combastuyis.

20. Cuin eß ole aicaa ennen Ekin' armoo armo-
sa; Surkia kyll on tulla tänne Hengellises cuollosa;
Mika

Mikä sielun wirtotta? Eikö cuollo hirmuta Suru-
toinda sielu parcaa, Eose' jo cuolem' rindoin, carca.

21. Ah cuing' surkia on se sielu Joca suruttomu-
des Culle aivan cuollon nieluun, Eik' ol' ollut
myöndymäs Parannuren kynneliin: Eik' myös ar-
most pitän kijn, Cuin se häll on tarjon ollut; Mon-
da tuhant' niin yn cuollut.

22. Eällä haluttomal ajal, Ajal lijekumattomal,
Hywäst murhest ollan hajal, Mielel on ain catowal;
Eik' ol' murhe huonesa Paljo murhet cuolleista, Niin
cuiin pidos syödan, juodan, Suruttomus cotia tuodan.

23. Ei ol' murhen kynneliä Usein cuolleist' endi-
sist: Eik' myös ike cuolla pitä, Ei ol' cuiteng' mur-
hett' niist: Woi sit' surkiaa syndistä, Cuin ei eloo
endistä Eoscan ole murhettinut, Eikä hengen mur-
hes sijnnyt.

24. Ei ol' syndyn Jumalasta Hengelliseen eläs-
mään; Earien portin haminasta Ei ol' lähten'
riendamään, Abtan portin läpihen, Armoos armost
kerjämään; Suruttomast ain on elän', Jättän'
päällens syndins welan.

25. Eik' mailman hureituris Aicans ombi wiet-
tänyt, Armon ajan turmelluris Armoos wastan so-
tinnut: Cuollon retkill culkenut, Armon ulos sulkenut;
Hurituris olla pyhännyt, Armon ajan pojes myhännyt.

26. Eose' sä wijmein paareil pannaan, Jlos caic^o
on loppunut, Helwetin sä löysit rannaan, Et ek'
murhett' oppinut, Parandamaan elämääs, Waelo
damaan uscon ties, Alina Herran Sanan jälken,
Eijs on sielus cuollut nälkään.

27. Ot' sijs Sielustas nyt waari Murhell iteus-
kynneliä; Eki tulla Pyhäin pariin, Ihmey', iloy'
autuill'; Engelitkin riemuise, Eosca synneist' erca-
ne

ne Synnin orja catumyteen, Elämänsä parantumyteen.

28. Sinun tähties JESUS ombi Murhes ollut enoloon ast', Ett' sull' tie ol's tafaisembi Saisit lohduksen wast' Murhes, haavoist JESUYEN, Uscoucautta elämän; Ei siis murhe silloin waiwut', Jos sä elon tiehen taimut.

29. Lohdutusta JESUS lisä Caturwaisill syndisill, Jumal is on armon Isä Hengellisill syndyneill; JESURES on elando, Myöskin canfaperindo, Pophän Hengen Templiy tule, Joca Sanan uscos cuule.

30. Jrstaitt mielä siis ain hyljä, Gloom, nauvun mailman; Hengen murhen tietä culje, Lohdutusta halamaan. JESUS Sielui ekikön Taiwan tielle saattacon, Että cuollos eläwixi Tulsit Taiwan jäsenixi,

Gal. Saarn. Kirj. 7: 3. 4. 5.

Parembi on mennä murhe huoneeseen kuin ilo huoneeseen; Toisessa on caikein ihmisten loppu, ja elämä pansen sydämeens. Parembi on murhettia kuin nauvura: sillä murhen cautta sydän parane. Wisastien sydän on murhe huoneesa, mutta tyhmäin sydän ilo huoneesa.

